

РЕШЕНИЕ

№ 3695

гр. С., 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ЦВЕТОЗАРА К. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110167573 по описа за 2021 година

Ищецът Г. е предявил срещу ответника Я. С. Г. иск с правно основание чл. 558, ал. 7 КЗ /чл. 288, ал. 12 КЗ отм./ за сумата от 5000 лева, като частичен иск от общо 251 459,46 лв., представляваща заплатено от Г. по щета № 210065/08.03.2012г. обезщетение, във връзка с влезли в сила съдебни Решения по гр.д. № 10911/2012г. на СГС, 14-ти с-в и гр.д. № 5168/2016г., САС, 2-ри с-в в размер на 245 459,46 лв. и държавни такси по сметка на СГС в размер на 6000 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 29.11.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че на 06.05.2008г. в гр. С., на О, водачът на мотоциклет „К.“ с регистрационен № . - Я. С. Г. при движение в посока от гр. Н. към О, нарушил правилата за движение по пътищата - чл. 20, ал. 1 и ал. 2, чл. 42, ал. 1, пр. 1 и чл.43, т. 2 ЗДвП, вследствие на което реализира ПТП, при което по непредпазливост причинил средна телесна повреда на А., изразяваща се в счупване на тялото на 7-ми шиен гръбначен прешлен, контузия и притискане на гръбначния мозък с пареза на горния и долния крайник отляво, като извършил деянието в пияно състояние - с концентрация на алкохол в кръвта от 0,8 промила. Я. Г. управлявал мотоциклета без сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Г. бил осъден да заплати обезщетение и разноски с влезли в сила Решения по гр.д. № 10911/2012г., СГС, 14 с-в и в.гр.д. 5168/2016г., САС, 2-ри с-в, по които ответникът Я. Г. бил привлечен като трето лице-помагач на страната на Г.. Твърди, че въз основа на влезлите в сила решения и на основание чл. 557, ал.1, т.2, б. „а“ КЗ (чл.288, ал.1, т.2, б. „а“ КЗ (отм.) Г. изплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение по щета №210065/08.03.2012г. в размер на 245 459,46 лв. и държавна такса по сметка на СГС в размер на 6000 лв.

Вината на ответника Я. Г. като водач на мотоциклета „К.“ в процесния инцидент била призната с влязла в сила Присъда по НОХД № 12313/2009г., СРС, НО, 14 с-в. Ищецът

поканил извънсъдебно ответника да възстанови заплатеното от Г. обезщетение, което не било сторено до момента.

Ищецът претендира присъждането на разноски, в това число юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Я. С. Г. е подал отговор на ИМ, в който оспорва същата по основание и размер. Посочва, че по отношение на участник №1 - гражданин на Република С., били предприети мерки за ангажиране на отговорността му чрез издаване на два акта за установяване на административно нарушение. Задължени за заплащане на вредите от процесното ПТП следвало да бъдат водач № 1, отбелязан в Констативен протокол за ПТП, и собственикът на мотоциклета, с който ответникът причинил ПТП - С.. Твърди, че вредоносният резултат и претърпените от ищеца Г. вреди се дължали на отказа на ищеца да уреди доброволно спора с А., вследствие на което се стигнало до образуване на гражданско дело срещу Г.. Релевира възражение за изтекла давност. Претендира разноски.

След преценка на събраните по делото доказателства, и като съобрази становището и възраженията на страните, съдът прие следното:

По иска с правно основание чл. 558, ал. 7 КЗ /чл. 288, ал. 12 КЗ отгм./.

В тежест на ищеца е да докаже следните релевантни факти и обстоятелства: плащане на обезщетение на увреденото лице по щета №210065/08.03.2012г. и внасяне на държавна такса в размер на 6000 лв. за водене на гр. дело 10911/2012 г., СГС, 14 с-в по сметка на СГС; настъпване на ПТП, представляващо непозволено увреждане по чл. 45 ЗЗД - противоправно деяние на ответника, от което са настъпили вреди, които са в причинно- следствена връзка с деянието и техния размер.

В тежест на ответника е да обори презумпцията за вина, както и да докаже, че е заплатил процесната сума или да докаже наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на валидно застрахователно покритие към датата на процесното ПТП, както и да докаже възраженията си.

По възражението за давност в тежест на ищеца е да докаже настъпването на факти, които спират или прекъсват давността.

На осн. чл. 154 ГПК всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основава твърденията и възраженията си.

Съгласно разпоредбата на чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а“ КЗ - Г. изплаща на увредените лица от Фонда за незастраховани МПС обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени на територията на Република Б., на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република Б. и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Съгласно чл. 558, ал. 7 КЗ - след изплащане на обезщетението по чл. 557, ал. 1 и 2 Г.

встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му.

По така предявения иск в тежест на ищеца е да докаже следните релевантни факти и обстоятелства: настъпване на процесното ПТП с участниците, посочени в исковата молба; застрахователното събитие да представлява деликт по чл. 45 ЗЗД, осъществен от ответника - противоправно деяние, от което са настъпили вредни последици, които са в причинно-следствена връзка с деянието; при реализирането на ПТП за управляваното от ответника МПС не е имало сключена застрахователна полица ГО; изплащане на застрахователно обезщетение в твърдения размер.

В тежест на ответника е да обори презумпцията за вина по чл. 45 ЗЗД, както и да докаже положителния факт на погасяването на дълга.

Още на този етап съдът ще посочи, че приобщените по делото писмени доказателства не се оспорват от ответника, поради което съдът ги кредитира изцяло.

Съдът счита за доказано настъпването на ПТП, противоправното поведение на ответника и причинно-следствена връзка между това негово поведение и настъпването на произшествието, респективно причиняването на телесни повреди на пострадалото лице А..

В тази насока съдът кредитира приобщената по делото Присъда от 01.12.2010г. на СРС, НО, 14-ти състав по НОХД № 12313/2019г., видно от която: ответникът Я. С. Г. е бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343, ал. 3, пр. 1, б. „а”, вр. ал. 1, б. „б”, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК, за това, че: на 06.05.2008г., около 09,30ч. в гр. С., по ул. „И., с посока на движение от гр. Н. към О, в района на кръстовището за О, при управление на МПС – мотоциклет марка „К.”, с рег. № ., нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 20, ал. 1, ал. 2, чл. 42, ал. 1, пр. 1 и чл. 43, т. 2 ЗДвП и по непредпазливост причинил на А. средна телесна повреда, изразяваща се в: счупване на тялото на 7-ми шиен гръбначен прешлен, представляващо трайно затрудняване на движението на врата; контузия и притискане на гръбначния мозък, пареза на горния и долния крайник отляво, представляващо трайно затруднение на движенията на крайниците, като извършил деянието в пияно състояние – деецът е бил с концентрация на алкохол в кръвта 0,8 промила, установено по надлежния ред.

Видно от Решение № 684 от 30.06.2011г. на СГС по ВНОХД № 2256/2011г., първоинстанционната присъда е била потвърдена, като същата е влязла в сила на 30.06.2011г.

Фактът, че към датата на ПТП виновният водач е управлявал мотоциклета без сключена застраховка „Гражданска отговорност” се установява освен от приобщения по делото Констативен протокол за ПТП /л. 5 от делото/, и от справката от Г. /л. 14 от делото/, както и от извършената служебна проверка на публично достъпния сайт на Г..

Видно от решение от 22.07.2016г. по гр.д. № 10911/2012г. на СГС, Първо ГО, 5 състав, съдът е осъдил Г. да заплати на А. на основание чл. 288, ал. 11, вр. ал. 1, т. 2, б. „а” и ал. 7 КЗ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 150 000 лева, ведно със законната лихва от

09.06.2012г. до окончателното изплащане на вземането, която сума представлява обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от травми, причинени в резултат на ПТП на 06.05.2008г., настъпило на пътя от гр. Н. към О, и в резултат на противоправно поведение на Я. С. Г., като водач на мотоциклет „К.” с рег. № ., признат за виновен с влязла в сила Присъда по НОХД № 12313/2009г. по описа на СРС, НО, 14 състав, като управлявал мотоциклета без застраховка „Гражданска отговорност”. С решението, Г. било осъден да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 112,50 лева – разноски за вещо лице, както и да заплати на адв. Кирил Илиев Николов на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗА сумата от 5250,00 лева и на основание чл. 78, ал. 1, вр. ал. 6 ГПК да заплати държавна такса по сметка на СГС в размер на 6000 лева.

Видно от решението, в него изрично е посочено, че същото е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ответника Г. – Я. С. Г., като по този начин ответникът Я. Г. се явява обвързан от постановеното от съда решение и последиците от неговото влизане в сила.

Видно от Решение № 1174/23.05.2017г. на САС, ГО, 2 състав, решението на СГС било потвърдено изцяло. Видно от Определение № 71 от 16.02.2018г. по т.д. № 2498/2017г. на ВКС, ТК, Първо отделение, съдът не е допуснал касационно обжалване на решение № 1174/2017г. на САС, ГО, 2 състав по гр.д. № 5168/2016г. Считано от тази дата – 16.02.2018г. решението на СГС по гр.д. № 10911/2012г. е влязло в сила.

Що се отнася до възражението на ответника, че отговорност за заплащане на претендираните суми от г. следва да се търси от водач № 1 и от собственика на мотоциклета, съдът намира същите неоснователни, доколкото съставът на 558, ал. 7 КЗ /чл. 288, ал. 12 от КЗ /отм/, вр. чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а” КЗ предвижда право на Г. да търси изплатените от него на увредените лица от Фонда за незастраховани МПС обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, именно от водача, който е управлявал МПС без сключена застраховка, а не от останалите участници в ПТП, нито от собственика на МПС.

Видно от изпълнителни листа от 01.03.2018г. и от 02.06.2017г. /л. 28, л. 30 и л. 32 от делото/, същите са били издадени срещу Г. във връзка със сумите, които последният е бил осъден да заплати от СГС по воденото от А. производство за обезщетение, а именно, както следва: за сумата от 5250 лева в полза на адв. К., за сумата от 112,50 лева – разноски за вещо лице, за сумата от 150 000 лева, ведно със законната лихва от 09.06.2012г. до окончателното плащане, представляваща обезщетение за неимуществени вреди. Видно от преводно нареждане от 11.06.2018г. /л. 34 от делото/ на посочената дата Г. е заплатил по сметка на СГС държавна такса в размер на 6000 лева, за която същият е бил осъден.

Съгласно заключението на ССЕ, което съдът кредитира като пълно и обосновано:

От получената информация от „Б.” с писмо № 14 - ИСК - 11774/1/13.01.2023г. се установи, че на 09.06.2017г. е била заверена банкова сметка №. при „Б. с титуляр ЧСИ А., като е получен превод от сметката на Г. със сума в размер на 239 031,46 лева, както следва:

- Основание РхLNO PL.CLAVNICA. PL.PO - 150 000,00 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ.АДВОКАТСКА ТАКСА 3 228,00 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ.ЗАКОН.ТАКСА 66,00 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ.ПРОП.ТАКСА 9 370,46 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ.ЗАКОН. ЛИХВА 76 367,00 лв.

Всичко 239 031.46 лв.

От получената информация от „Б.” с писмо № 14 - ИСК - 11774/1/13.01.2023г. се установи, че на 29.03.2018г. е била заверена банкова сметка №. при „Б. с титуляр ЧСИ А. е получен превод от сметката на Г. със сума в размер на 5844,00 лева, както следва:

- Основание ПЪЛНО ПЛ.ЗАКОН.ТАКСА 66,00 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ. ДЪРЖ.ТАКСА 528,00 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ. ДЪРЖ.ТАКСА 5 250,00 лв.

Всичко 5 844,00 лв.

От получената информация от „Б.” с писмо № 14 - ИСК - 11774/1/13.01.2023г. се установи, че на 29.03.2018г. е била заверена банкова сметка №. при „Б. с титуляр ЧСИ А. е получен превод от сметката на Г. със сума в размер на 584,00 лева, както следва:

- Основание ПЪЛНО ПЛ.АДВОКАТСКА ТАКСА 350,00 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ.ПРОП.ТАКСА 55,50 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ.ЗАКОН.ТАКСА 66,00 лв.
- Основание ПЪЛНО ПЛ. ДЪРЖ.ТАКСА 112,50 лв.

Всичко 584,00 лв.

От получената информация от БНБ с писмо № 137040/30.12.2022г. се установи, че на 12.06.2018г. е заверена банкова сметка №. при банка БНБ с титуляр СГС - със сума в размер на 6000,00 лв. с наредител Г. с основание „ДТ по гр.д. 10911/2012рСГС, 1, 5 с-в.“

При така установеното съдът счита, че е налице фактическият състав на чл. 558, ал. 7, вр. чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а” КЗ, доколкото в резултат на противоправното си поведение и нарушавайки правилата за движение по пътищата в република Б. на процесната дата, час и място, ответникът е причинил телесни увреждания на пострадалото лице А., довели до болки и страдания. Същите са довели до причинени неимуществените вреди на пострадалия, като във връзка със заведена от него срещу Г. искова молба, последният е бил осъден да заплати обезщетение в размер на 150 000 лева, ведно с лихвата от 09.06.2012г. до окончателното плащане. Тази сума е била заплатена от Г. въз основа на влязлото в сила решение на СГС. Безспорно се установява, че към датата на ПТП за виновния водач не е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност”.

Съгласно разпоредбата на чл. 558, ал. 7 КЗ /чл. 288, ал. 12 КЗ /отм/ - след изплащане на обезщетението по чл. 557, ал. 1 и 2 Г. встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му.

При така установеното от закона, на първо място Г. основателно претендира следните сумата от 150 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 09.06.2012г. до окончателното изплащане на вземането, които са били заплатени от него.

Видно от заключението на ССЕ на дата 09.06.2017г. Г. е заплати по сметка на ЧСИ, пред който е било образувано изпълнително дело, сумата от 150 000 лева и законна лихва върху тази сума в размер на 76 367 лева, дължима от 09.06.2012г. до окончателното плащане /окончателното плащане на главницата е станало на дата 09.06.2017г./.

Възражението на ответника, че причина за вредоносния резултат на Г. се дължи именно на неговото поведение, отказвайки да уреди отношенията си доброволно с пострадалия А., е неоснователно. На първо място, правото на Г. да прецени основателността на претендирано пред него обезщетение и да откаже такова е законова възможност. Изплащайки, обаче, обезщетение на пострадалия за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху главницата, Г. е изпълнил свое задължение, произтичащо от влязлото в сила решение на СГС. Поради това, възражението на прекия причинител в горния смисъл се явява неоснователно.

Претенцията на Г. се явява основателна и за следните суми, за които е бил осъден да заплати в производството пред СГС, а именно: сумата от 5250 – адвокатско възнаграждение в полза на адв. К., 112,50 – разноски за вещо лице и 6000 лева – държавна такса. Тези разноски се явяват съдебни, като актуалната съдебна практика приема, че това са разноски по определяне размера на обезщетението, с оглед наличието на спор с пострадалия относно тяхната установеност и размер – спор, в който прекия причинител е бил привлечен да участва на страната на фонда, чрез което е бил обвързван от влязлото в сила решение.

Т.е., общо заплатената сума от Г. за обезщетение на пострадалия, лихви върху главницата за обезщетение и разноски, свързани с определяне размера на това обезщетение /150 000 лева – главница; 76367 лева – лихва върху главницата; 5250 лева – адвокатско възнаграждение по съдебно производство; 112,50 лева – разноски за вещо лице по съдебно производство и 6000 лева – държавна такса по съдебно производство/ е в размер на 237 729,50 лева и до този размер претенцията се явява основателна.

Г., обаче неоснователно претендира, че дължима от ответника е общата сума от 251 459,46 лева, доколкото всички останали суми, заплатени от Г. в изпълнителното производство, образувано пред ЧСИ, не могат да се отнесат до обезщетение, лихва върху него или разноски, свързани с определяне на размера на обезщетението, дължими на основание чл. 558, ал. 7 ГПК /чл. 288, ал. 12 КЗ-отм/.

Видно от заключението на ССЕ и от поканите за доброволно изпълнение, всички останали суми /извън обезщетението за неимуществени вреди, лихви и разноски в съдебното производство за тяхното установяване/, касаят разноски по изпълнителните производства, образувани пред ЧСИ за събиране на вземанията срещу Г.. Това са следните суми: 3228 лева – адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело; 66 лева – разноски по изпълнението;

9370,46 лева – такса по т. 26 от тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ; 66 лева – разноски по изпълнението; 528 лева - такса по т. 26 от тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ; 350 лева – адвокатско възнаграждение по изпълнителното дело; 66 лева – 55,50 лева - такса по т. 26 от тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ. Общата сума, заплатена от Г., свързана с разноски по самите изпълнителни производства, възлиза в размер на 13 729,96 лева. За този размер претенцията на ищеца се явява неоснователна.

Действително, съгласно разпоредбата на чл. 558, ал. 7 КЗ /чл. 288, ал. 2 КЗ – отм/ - Г. встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му. Сумата от 13 729,96 лева, представлява сбор от заплатените в изпълнителните производства разноски, свързани с неговото образуване, и същата не се следва на ищеца Г., доколкото е било възможно доброволното плащане на обезщетението преди образуването на изпълнителните дела. Т.е., тези разноски са сторени поради бездействието на самия ищец и не могат да бъдат вменени в тежест на ответника.

В конкретния случай от страна на ищеца се претендира сумата от 5000 лева – частичен иск от сумата от 251 459,46 лева.

С оглед на това, искът следва да бъде уважен изцяло, доколкото същият е частично предявен, а изводите на съда относно недължимост на сумата от 13 729,96 лева от общо претендираната 251 459,46 лева следва да бъде взета предвид при евентуално последващо предявяване на претенция, касателно размерът на обезщетението, над сумата от 5000 лева.

При доказателствена тежест за ответника, по делото не са събрани доказателства последният да е погасил вземането на ищеца в размер на 5000 лева, претендирана в настоящото производство като частичен иск.

При така установеното съдът дължи и произнасяне на възражението за изтекла давност.

Този състав намира за неоснователно релевираното от ответника възражение за изтекъл срок на погасителна давност. Събраните доказателства сочат, че изплащането на процесното обезщетение в размер на 150 000 лева и лихва върху тази главница, е било осъществено на 09.06.2017г. Разноските, за които е бил осъден да заплати Г. във воденото съдебно производство: 5250 лева – адвокатско възнаграждение и 112,50 лева – за вещо лице, са били заплатени на 29.03.2018г., а сумата от 6000 лева – държавна такса по сметка на СГС е била заплатена на 11.06.2018г.

Настоящият иск от своя страна е бил заведен на 29.11.2021г.

По въпросите за погасителната давност спрямо регресните суброгационни иски на застрахователя и Г., съществува задължителна практика, обективизирана в т. 14 от ППВС № 7/77г., като в този смисъл е и настоящата практика на ВКС, залегнала в следните решения: Решение № 178 от 21.10.2009 г. по т. д. № 192/2009 г., II т. о., Решение № 173 от 30.10.2009 г. по т. д. № 455/2009 г., II т. о и много други. В тях върховният съд приема, че регресните суброгационни иски на застрахователя и Г. се погасяват с изтичане на общата петгодишна погасителна давност по чл. 110 ЗЗД, която започва да тече от момента, в който

застрахователят респ. Г. изплати обезщетенията на правоимащите лица.

Т.е., спрямо датите на изплащане на посочените по-горе задължения /09.06.2017г.; 29.03.2018г. и 11.06.2018г./ към датата на депозиране на исковата молба по настоящото дело – 29.11.2021г. погасителната давност не е била изтекла.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът.

Ищецът доказва следните разноски: 200 лева - държавна такса, 250 лева – депозит за ССЕ.

С оглед факта, че ищецът е представляван в производството от юрисконсулт, на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК му се следва и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 лева, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото и продължителността на производството, приключило в рамките на две съдебни заседания. В този смисъл съдът приема за основателно възражението за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

При това положение, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски, сторени в настоящото производство в размер на 550 лева.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Я. С. Г. ЕГН ***** с адрес: гр. Н., ул. „Д. да заплати на Г., с адрес гр. С., ул. „Г. **на основание чл. 558, ал. 7 КЗ** /чл. 288, ал. 12 КЗ /отм./ сумата от **5000 лева** /пет хиляди лева/, представляваща заплатени от Г. по щета № 210065/08.03.2012г. обезщетение за неимуществени вреди, лихви върху тях на А., пострадал от ПТП, настъпило на дата 06.05.2008г. в резултат на противоправно поведение на Я. С. Г., управлявал МПС без сключена застраховка „Гражданска отговорност”, и разноски за определяне на размера на вредите, въз основа на с влезли в сила съдебни Решения по гр.д. № 10911/2012г. на СГС, 14-ти с-в и гр.д. № 5168/2016г., САС, 2-ри с-в, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 29.11.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Я. С. Г. ЕГН ***** с адрес: гр. Н., ул. „Д. да заплати на Г., с адрес гр. С., ул. „Г. **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК**, сумата **550 лева** /петстотин и петдесет лева/ - разноски, сторени в производството пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____